

Piso Pali (Πίσω Πάλι)

Bloody Hawk

Κι είμαι πίσω πάλι, νίκησα τους δαίμονές μου κι είμαι πίσω πάλι
Έχτισα το νέο κάστρο κι είμαι πίσω πάλι στη μακροχρόνια προσωπική μου πάλη
Κι είμαι πίσω πάλι, νίκησα τους δαίμονές μου κι είμαι πίσω πάλι
Αυτό το κάνω μια φορά, δεν έχει άλλη κι εσείς κοιτάτε απ' την άλλη

Ναι, αυτό το γράφω σε ένα δωμάτιο στη Σαντορίνη
Ένα χρόνο πριν αναρωτιόμουν πώς θα γίνει
Με είχε φάει το άγχος για το πώς θα βγούνε φράγκα
Και πώς θα ζήσω με είκοσι ευρώ για μια 'βδομάδα
Μαθαίνουμε μέσα απ' τις δυσκολίες
Τα νέα μου κομμάτια ας μην είναι επιτυχίες
Τουλάχιστον αυτή είναι η μουσική μου
Δεν ξέρω τι πουλάει, ξέρω μόνο πώς να λέω την ψυχή μου
Στα δεκάξι μου ήρθε μια επιθυμία τρελή
Να δω τον κόσμο πάνω από τη σκηνή
Απ' τα δεκάξι δε μετάνιωσα στιγμή
Στα δεκαεπτά ορκίστηκα πως θα το κάνω για τον-, ναι
Πονάω όσους έχω διπλά μου πολλές φόρες
Ελπίζω να με συγχωρούν γι' αυτές
Ξέρω πως πληγώνω όσους αγαπάω εκατό φόρες
Μα θέλω το καλό τους τις διακόσιες από αυτές
Σ' ένα live ζήτησε να με δει μία κοπέλα
Που είχε κάποια γράμματα στο δέρμα
Το μελάνι έγραφε «Περήφανος για 'μενα»
Την ευχαριστώ γιατί με έκανε περήφανο για 'μένα
Δεν ξέρω να τηρώ τα ιδεώδη
Το μυαλό πηγαίνει εκεί που δεν μπορεί το πόδι
Πιστεύω όλοι έχουμε ένα παιδί μέσα μας
Αλλα όλοι έχουμε κι έναν Ηρώδη
Δεν ξέρω να τηρώ τα ιδεώδη, η μάνα με έκανε πολυλογά κι ο κόσμος σας αγχώδη
Υπάρχουν μέρες που νικάω, τις υπόλοιπες κανείς δε νικάει, νικάν οι φόβοι
Απλά ακολουθώ το πεπρωμένο
Εγώ θα πω τη γνώμη μου και φεύγω
Ελπίζω αυτή να είναι η ιστορία της ζωής μου
Γιατί αυτή είναι η μόνη ιστορία που ξέρω

Κι είμαι πίσω πάλι, νίκησα τους δαίμονές μου κι είμαι πίσω πάλι
Έχτισα το νέο κάστρο κι είμαι πίσω πάλι στη μακροχρόνια προσωπική μου πάλη
Κι είμαι πίσω πάλι, νίκησα τους δαίμονές μου κι είμαι πίσω πάλι
Αυτό το κάνω μια φορά, δεν έχει άλλη κι εσείς κοιτάτε απ' την άλλη

Αυτό το γράφω πίσω στο πατρικό μου στην Ξάνθη
Μέσα από τα ποτήρια και τη στάχτη
Είδα ένα όνειρο, προσπαθώ να βγάλω μια άκρη
Νομίζω κατάλαβα τι είναι η αγάπη
Είναι ο τελευταίος συνειρμός, μετά θα φύγω
Ο ουρανός αγκάλιασε τον Ήλιο, κοκκίνισε για λίγο
Έξι μήνες τώρα κοιμάμαι σε σπίτια ψίλων
Πείτε στον Θεό κρατάω το μήλο
Μπήκα στο παιχνίδι μ' ένα πλάνο κι ένα ευρώ
Δεν μπορώ να θυμηθώ την ευτυχία, θα τη νιώσω άμα τη δω
Βγήκα από το παιχνίδι δέκα χρόνια πιο σοφός, πιο πτωχός
Πλήρωσα χρυσά τον προορισμό
Οι μούσες πάνω μου ραμμένες, ζούμε σε εποχές καταραμένες
Έντεκα χρόνων στη γειτονιά με ποδοσφαιρικές φανέλες, πώς στον πούτσο πέρασαν
οι μέρες;
Ακόμα προσπαθώ να ζήσω τον χειμώνα

Μάνα αγκομαχώ να μη λυγίσω όταν χάσω τον αγώνα
Φοβάμαι πιο πολύ τη μέρα που ξημέρωσε γιατί κάθε που χάνω ό,τι χάνω δεν ξανά
ρχεται
Κι όλο δεν έχω αντοχή κι υπομονή κι αυτή η καριόλα μου 'χει φάει την ψυχή
Ελάχιστοι από εσάς θα νιώσουν έστω μια γραμμή
Πιο πολλοί με κάνουν μόδα για να φάνε κάνα μουνί
Τι με κοιτάζεις; Θέλεις κάτι; Αυτό εδώ είναι μάχη
Αν όλοι είμαστε χώμα και νερό σ' εμένα έχει πέσει μια κανάτα δάκρυ, κόλλησα
στο δάπεδο σαν λάσπη, πάμε
Τι με κοιτάζεις θέλεις κάτι; Θα πάρω το κεφάλι σου για λάφυρο στην Ξάνθη
Τέσσερις βαθμοί της μυωπίας στο δεξί, βλέπω την ψυχή σου απ' τ' άλλο μάτι
Εγώ δεν έγινα MC από το «Ανάγκη να σε δω», αυτό είχα ανάγκη να το πω
Ο πιο ανασφαλής της γειτονιάς βάζει βενζίνη στη σκηνή, ελπίζω να γουστάρει τ
ο κοινό
Ελπίζω να γουστάρετε συμβουλή, πουτάνες, μη ραπάρετε
Είπα στον πατέρα μου δεν έχει γυρισμό, δεν ξαναχάνουμε, ψέμα, μα θα σηκωθούμ
ε όπως πάντοτε

Κι είμαι πίσω πάλι, νίκησα τους δαίμονές μου κι είμαι πίσω πάλι
Έχτισα το νέο κάστρο κι είμαι πίσω πάλι στη μακροχρόνια προσωπική μου πάλη
Κι είμαι πίσω πάλι, νίκησα τους δαίμονές μου κι είμαι πίσω πάλι
Αυτό το κάνω μια φορά, δεν έχει άλλη κι εσείς κοιτάτε απ' την άλλη

Αυτό το γράφω κυριολεκτικά πάνω στον δρόμο
Συγγνώμη, ξέρω να ραπάρω μόνο, επίσης
Δεν ξέρω πού πηγαίνω και μ' αρέσουν οι προκλήσεις
Τον δρόμο εμπιστεύομαι, ο δρόμος θα δείξει
Μη ρωτάς τι έχω ζωγραφίσει, χόρεψα στη θλίψη, έδιωξα τις τύψεις
Μ' αγαπάνε οι εξόριστοι γιατί τους δίνω δύναμη κι η δύναμη πεθαίνει αλλά δεν
πεθαίνει η πίστη
Αυτό είναι επίτευγμά μου
Αυτό είναι πάνω από το να πω πως ήμουν η ψωνή για τη γενιά μου στα παιδιά μο
υ
Θα παίζω, αυτή είναι η πιο ποιητική μου άποψη
Ή απλά ένας τρόπος να μη δουλέψω
Μίλησα στο ψίδι, ήξερα από πριν πού καταλήγει
Πλέον το παιχνίδι μου τ' οφείλει
Ερωτεύτηκα το ραπ, μετά το αγάπησα
Δεν μπορούμε απλά να μείνουμε 2 φίλοι
Έχω γράψει όλα τα καλά κομμάτια μου, κρίμα, τώρα παίζω μ' ό,τι έχω
Γουστάρω τα βιβλία αυτοβελτίωσης, μου θυμίζουν τη ζωή που δεν έχω
Γιατί λένε να ξυπνάς πρωί κι εγώ ξυπνάω το βράδυ
Λένε να τρως πρωινό κι εγώ καπνίζω πάλι
Λένε στο ψυγείο να 'χεις όνειρα γραμμένα
Και γράφω «Τι περίμενες, ρε πούστη, από 'μένα;»
Έλα, φίλε, κοίτα
Εγώ αν αλλάξω να μου κόψετε το χέρι
Μα το έκοψα από μόνος μου προτού να ψτάσει η νύχτα
Γιατί δε μάθατε πότε από ΦΘ!
Εγώ γεννήθηκα μέσα σε ξερατά
Κι έχω μια γλώσσα που κόβει του κερατά
Μ' αφήνει αδιάφορο το αν ο Ιησούς είναι Θεός
Αυτή είναι η ψωνή του Βαραββά

Κι είμαι πίσω πάλι, νίκησα τους δαίμονές μου κι είμαι πίσω πάλι
Έχτισα το νέο κάστρο κι είμαι πίσω πάλι στη μακροχρόνια προσωπική μου πάλη
Κι είμαι πίσω πάλι, νίκησα τους δαίμονές μου κι είμαι πίσω πάλι
Αυτό το κάνω μια φορά, δεν έχει άλλη κι εσείς κοιτάτε απ' την άλλη